

П Р А В И Л А
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ МАЙНА
(іншого, ніж передбачено пунктами 5-9 статті 6 Закону України “Про страхування”)

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. На підставі цих Правил АТЗТ “Українська страхова компанія” (надалі – Страховик) укладає договори добровільного страхування майна фізичних осіб та суб’єктів господарювання (надалі – Договори страхування) зі Страхувальниками.

1.2. Страхувальниками можуть виступати дієздатні фізичні особи та суб’єкти господарювання, яким майно належить на правах власності чи володіння, розпорядження, користування (за договорами довірчого управління, оренди, застави, лізингу, прийняте для ремонту, транспортування, зберігання, на комісію, продаж та на інших законах підставах).

1.3. Страхувальники можуть при укладанні Договорів страхування призначати громадян або юридичних осіб (Вигодонабувачів), які можуть зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхового відшкодування, а також замінювати їх до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено Договором страхування.

Укладання Договору страхування на користь Вигодонабувача не звільнює Страхувальника від виконання обов’язків за Договором, якщо інше ним не передбачено або обов’язки Страхувальника виконані Вигодонабувачем.

2. ОБ’ЄКТ СТРАХУВАННЯ

2.1. Предметом договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов’язані з володінням, користуванням і розпорядженням майном.

2.2. За цими Правилами на страхування приймається рухоме та нерухоме майно з переліку об’єктів:

2.2.1. Будівлі (житлові, виробничі, адміністративні, соціально-культурного призначення та громадського використання та ін.).

2.2.2. Окремі приміщення (лабораторії, кабінети, цеха, квартири, окремі кімнати та ін.).

2.2.3. Споруди та виробничо-технологічні установки.

2.2.4. Інженерні та виробничо-технологічні машини, механізми, устаткування (комунікації, системи, апарати, комп’ютерна та оргтехніка, станки, передаточні та силові машини, прилади та ін.).

2.2.5. Господарські споруди (гаражі, сховища, склади, огорожі та ін.).

2.2.6. Об’єкти незавершеного будівництва.

2.2.7. Інвентар та технологічне обладнання.

2.2.8. Внутрішнє оздоблення і устаткування, меблі, скло вітрин, дзеркал і вікон та т.і..

2.2.9. Предмети домашнього ужитку і домашньої обстановки; електропобутові прилади, аудіо -, відео -, електронна техніка; музичні, вимірювальні і оптичні прилади; спортивний і мисливський інвентар; інше майно, що знаходиться в приміщеннях.

2.2.10. Товарно-матеріальні цінності (сировина, матеріали, товари та ін.).

2.2.11. Майно, що використовується у процесі будівельно-монтажних робіт.

2.3. За домовленістю сторін може бути застраховано таке майно:

а) вироби з дорогоцінних металів чи коштовних каменів;

б) малюнки, картини, скульптури, колекції марок, монет та інші колекції чи твори мистецтва;

в) майно в холодильних камерах.

2.3. Якщо інше не передбачено Договором страхування, рухоме майно вважається застрахованим тільки в тих приміщеннях, на тих земельних ділянках, місцезнаходження яких зазначено в Договорі страхування (територія страхування). Якщо наведена в Договорі територія знаходження застрахованого майна змінюється, то Страхувальник (Вигодонабувач) повинен протягом трьох робочих днів з моменту зміни сповістити про це Страховику письмово або іншим способом, що дозволяє зафіксувати це повідомлення, інакше Договір страхування по відношенню до даного застрахованого майна припиняється.

2.4. Перелік майна, що приймається на страхування, визначається Договором страхування.

2.5. Застрахованим може бути як все майно, так і його частина.

3. СТРАХОВІ ВИПАДКИ

3.1. Страховий ризик – певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

3.2. Страховий випадок – передбачувана Договором страхування подія, яка відбулась в період його дії та з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити страхове відшкодування.

3.3. Страховим випадком за цими Правилами є факт збитків, нанесених майну, внаслідок:

3.3.1. Вибуху:

3.3.1.1. Вибух – стрімко протікаючий процес, який супроводжується руйнівною роботою газів чи парів, що поширюються, та викликаний звільненням чи виділенням великої кількості енергії в обмеженому обсязі за короткий проміжок часу.

Вибухом резервуара (казана, трубопроводу) вважається тільки такий вибух, коли стінки цього резервуара ушкоджені в такому обсязі, що відбувається раптове вирівнювання тиску усередині і зовні резервуара. Якщо усередині резервуара відбувається вибух, викликаний швидкоплинною хімічною реакцією, то виниклі збитки щодо даного резервуара відшкодовуються й у тому випадку, якщо його стінки не ушкоджені.

3.3.1.2. Не відшкодовуються збитки:

а) внаслідок пошкодження механізмів з двигунами внутрішнього згорання при вибухах (детонціях), що виникають у камерах згорання;

б) внаслідок пошкодження майна вакуумом або тиском, що нижче атмосферного;

в) внаслідок проведення санкціонованих компетентними органами вибухових робіт.

3.3.2. Падіння пілотованих літальних об'єктів, їх частин:

3.3.2.1. Падіння пілотованих літальних об'єктів, їх частин - падіння на застраховане майно літаків, вертольотів, космічних апаратів, аеростатів, дирижаблів і інших літальних апаратів, їхніх частин, уламків або їхнього вантажу (предметів з них), якщо ці літальні апарати пілотувалися людьми або в них знаходилися люди, хоча б на одному з етапів польоту.

3.3.3. Дії води:

3.3.3.1. Дія води (залив) - раптові аварії водопровідних, каналізаційних, опалювальних, протипожежних (спринклерних) систем або інших гідравлічних систем, проникнення води або інших рідин із сусідніх приміщень, спрацювання протипожежних систем (не викликаних необхідністю їхнього включення).

3.3.3.2. Не відшкодовуються збитки, що виникли внаслідок:

а) дії води або іншої рідини, що проникла через відкриті вікна і двері, спеціально зроблені отвори, що не передбачені проектом або утворилися через старість;

б) вологості усередині приміщення, будинку (цвіль, грибок та ін.);

в) ушкодження товарів, що зберігаються на складі в підвальних або поглиблених приміщеннях на відстані не менш 20 см від поверхні підлоги;

г) термічного розширення (стиску) рідин (парів) від їхнього нагрівання (охолодження), якщо гідравлічні системи не постачені запобіжними клапанами або розширювальними баками;

д) природного зносу або корозії систем.

3.3.4. Механічного стороннього впливу:

3.3.4.1. Механічний сторонній вплив - наїзд транспортних засобів або саморушних машин; навал самохідних водних транспортних засобів, засобів, що буксируються, несамохідних водних транспортних засобів або самохідних інженерних споруджень, що плавають; падіння будь-яких предметів (дерев, гілок, радіо-, телевізійних та супутникових антен); ударна хвиля надзвукових літаків; пошкодження, викликані напором води та інших рідин; інше непередбачене регламентом або відповідною технічною документацією відхилення виробничого процесу; інші специфічні явища руйнівного характеру.

3.3.4.2. При настанні перелічених страхових випадків Страховик, якщо інше не передбачено Договором страхування, не відшкодовує збитки внаслідок:

а) ударів, зіткнень, причиною яких став транспорт, яким користується Страхувальник, члени його родини, працюючі у нього особи;

б) розмокаючої (роз'їдаючої) дії води, інших речовин;

в) руху ґрунту внаслідок проведення вибухових робіт, виймання ґрунту із котлованів, засипкою пустот або проведенням земляних робіт, навіть якщо безпосередня або віддалена причина цих явищ підпадала під дію Договору страхування;

г) загибелі, пошкодження товарно-матеріальних цінностей, що зберігаються від відкритим небом (парусиною, плівкою, надувною конструкцією);

д) загибелі, пошкодження товарно-матеріальних цінностей через зміну температури, перебоїв електроенергії та ін.;

3.3.5. Протиправних дій третіх осіб:

а) таємне викрадення майна (крадіжка);

б) відкрите викрадення майна (грабіж);

в) напад з метою заволодіння майном, поєднаний із насильством, небезпечним для життя чи здоров'я особи, яка зазнала нападу, або з погрозою застосування такого насильства (розбій);

г) викрадення шляхом демонтажу та іншим засобом електричних мереж, кабельних ліній зв'язку та їх обладнання;

д) умисне знищення або пошкодження, у тому числі шляхом підпалу, вибуху чи іншим загальнонебезпечним способом;

є) необережне знищення або пошкодження майна;

3.3.6. Бою шибок, вітрин та інших подібних споруджень:

3.3.6.1. Бою шибок, вітрин та інших подібних споруджень - раптовий бій та бій через зумисні дії третіх осіб:

а) пошкодження або загибелі вітрин, вітражів, скляних стін, віконних і дверних стекол, розмір яких вказується в договорі страхування, а також віконних і дверних рам або інших обрамлень, у яких закріплені такі стекла;

б) пошкодження або загибелі закріплених на зовнішній стороні будинків і споруджень щогл, антен, відкритих електропроводів, світлових рекламних установок і щитів, захисних навісів вітрин та ін.

3.3.6.2. Не відшкодовуються збитки, що виникли внаслідок:

а) видалення, демонтажу стекол або деталей зі скла з віконних рам або з інших місць їхнього постійного кріплення;

б) ушкоджень поверхні стекол і виробів зі скла (подряпини або відколи).

3.3.7. Повної загибелі або пошкодження механізмів, машин, устаткування через:

а) помилки у проектуванні, дефекти лиття, браковані матеріали та ін.;

б) відмову або невірні показання контрольної, вимірювальної апаратури;

в) підвищений тиск, коротке замикання, розряд блискавки та інші електричні явища;

г) помилки, недбалість персоналу;

д) недостатчу рідин у гідравлічних апаратах;

є) падіння застрахованих предметів та пошкодження через удару в інші предмети;

ж) вібрацію, перегрів, засмічення машин сторонніми предметами;

з) вибуху двигунів внутрішнього згорання або інших джерел енергії;

і) несприятливі погодні явища, пожежу, крадіжку та ін.

3.4. Дія конкретного Договору страхування може розповсюджуватися на всі страхові випадки, перелічені в п. 3.3.1 – 3.3.7 цих Правил страхування, або на окремі з них (у т.ч. окремі випадки, перелічені в пунктах) у будь якій комбінації.

3.5. Договором страхування може передбачатися страхування додаткових витрат з переліку:

3.5.1. Доцільні витрати по запобіганню та зменшенню збитків при настанні страхових випадків (гасіння або попередження розповсюдження вогню, аварій та ін.). Приймаючи такі заходи, Страхувальник повинен виконувати вказівки Страховика, якщо вони повідомлені Страхувальнику.

3.5.2. Витрати по приведенню до ладу майна та території (очищення, прибирання, демонтаж) внаслідок страхових випадків.

3.5.3. Необхідність додаткових витрат (включаючи витрати на упорядкування кошторисів на відновлення ушкодженого майна, на проведення експертиз, на оплату роботи та доставки спеціалістів, фахівців-експертів; складення розрахунків, лабораторних досліджень; виготовлення фотознімків, ескізів ушкодженого майна, території; витрати на спецодяг, витрати на транспортування тощо) внаслідок страхових випадків.

3.6. Страхування розповсюджується на страхові випадки, які мали місце в період дії Договору страхування. Якщо страховий випадок, що виник в період дії Договору страхування, стався з причин, що мали місце або почали діяти до початку страхування, то страхове відшкодування не виплачується.

3.7. Подія визнається страховим випадком за наявності причинно-наслідкового зв'язку між нею та нанесенням збитків, передбачених Договором страхування.

4. ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ ТА ВИКЛЮЧЕННЯ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ

4.1. Дія Договору страхування не розповсюджується на збитки, що сталися внаслідок:

4.1.1. Будь-якого роду громадянських хвилювань, військових дій, а також маневрів та інших військових заходів, громадянської війни, дій, що викликані трудовими конфліктами, будь-яких терористичних актів.

4.1.2. Протизаконних дій (бездії) державних органів, органів місцевого врядування або посадових осіб цих органів.

4.1.3. Конфіскації, реквізиції, арешту, пошкодження або знищення за розпорядженням державних органів.

4.1.4. Впливу іонізуючого випромінювання та радіоактивного зараження.

4.1.5. Грубої необережності Страхувальника (Вигодонабувача), його представників або осіб, що знаходяться з ним у трудових відносинах.

4.1.6. Протиправних дій третіх осіб, що не підтверджені правоохоронними органами, якщо інше не передбачено Договором страхування.

4.1.7. Навмисної, злочинної або протиправної дії чи бездії Страхувальника (Вигодонабувача), його представників або осіб, що знаходяться з ним у трудових відносинах.

4.1.8. Нерегламентованого використання Майна, застосування матеріалів (конструкцій), що не відповідають діючим нормативам.

4.1.9. Просадки ґрунту чи іншого руху ґрунту, що виникли внаслідок проведення будь-яких виробничих заходів Страхувальником.

4.1.10. Природних процесів та тих, що відбуваються неминуче (корозія, гниття, природний знос тощо).

4.1.11. Вологості усередині приміщення.

4.1.12. Дії гризунів та інших шкідників.

4.1.13. Руйнування, пошкодження майна в результаті їх внутрішніх пошкоджень, що не спричинені зовнішніми факторами.

4.1.14. Дефектів, недоліків майна, що були відомі Страхувальнику до настання страхового випадку, але про які не був повідомлений Страховик.

4.2. Договором страхування можуть передбачатися інші виключення із страхових випадків та обмеження страхування.

5. СТРАХОВА СУМА. СТРАХОВЕ ВІДШКОДУВАННЯ

5.1. Страхова сума – грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов Договору страхування зобов'язаний здійснити страхове відшкодування при настанні страхового випадку.

Договором страхування може встановлюватись ліміт відповідальності у межах страхової суми по окремому страховому випадку, по групі страхових випадків.

Страхова сума встановлюється окремо по кожному предмету застрахованого майна або по їх сукупності.

5.2. Страхова сума встановлюється за домовленістю між Страховиком та Страхувальником в межах вартості Майна по цінам і тарифам, що діють на момент укладання Договору страхування, якщо інше не обумовлено Договором страхування.

При встановленні страхової суми Страховик може орієнтуватися для:

5.2.1. Будівель, окремих приміщень, споруд та виробничо-технологічних установок, господарських споруд, квартир чи окремих кімнат – на розмір вартості будівництва об'єкта, що подібний застрахованому з урахуванням зносу та експлуатаційно-технічного стану.

5.2.2. Машин, устаткування, домашнього майна – на суму, що необхідна для придбання предмету, що подібний застрахованому з урахуванням зносу.

5.2.3. Об'єктів незавершеного будівництва – на фактичні матеріальні та трудові витрати на момент укладення Договору страхування, виходячи з затверджених цін, норм для даного виду робіт.

5.2.4. Інвентаря, технологічного обладнання, внутрішнього оздоблення, домашнього майна – на розмір вартості їх придбання на момент укладення Договору страхування.

5.2.5. Товарно-матеріальних цінностей - на витрати виробництва, що необхідні для їх вироблення.

5.2.6. Виробів з дорогоцінних металів і коштовного каміння – на розмір оцінки, що встановлюється відповідно до цін на речі такого роду і якості (в комісійній торгівлі ювелірними виробами).

5.2.7. Творів мистецтва і колекцій - відповідно до оцінки експерта, а також на підставі цін на аукціонних торгах творами мистецтва і антикваріату.

5.2.8. Майна, що використовується у процесі будівельно-монтажних робіт – на розмір вартості робіт, включаючи вартість проектування, матеріалів та будівельних матеріалів.

5.3. Страхова сума для застрахованих додаткових витрат (п.3.5.) встановлюється окремо за згодою сторін.

5.4. Страхове відшкодування - страхова виплата, яка здійснюється Страховиком у межах страхової суми за Договором страхування при настанні страхового випадку.

5.5. Якщо страхова сума становить певну частку вартості застрахованого Майна, страхове відшкодування виплачується у такій же частці від визначених по страховому випадку збитків, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування (система першого ризику).

5.6. Якщо Майно застраховане у кількох страхових компаній і загальна страхова сума перевищує дійсну вартість Майна, то страхове відшкодування, що виплачується усіма страховими компаніями, не може перевищувати дійсної вартості Майна. При цьому Страховик здійснює виплату страхового відшкодування пропорційно розмірові страхової суми за укладеним ним Договором страхування.

5.7. Франшиза – частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з Договором страхування.

Франшиза може бути умовною або безумовною, встановлюється у відсотках до страхової суми або в абсолютній величині.

При умовній (невід’ємній) франшизі Страховик не несе відповідальності за збитки, що не перевищує розмір франшизи, але відшкодовує збиток повністю при перевищенні ними розміру франшизи.

При безумовній (від’ємній) франшизі Страховик у всіх випадках відшкодовує збиток за вирахуванням розміру франшизи.

5.8. Загальний обсяг виплат страхового відшкодування за Договором страхування не може перебільшувати страхової суми, обумовленої в Договорі страхування.

5.9. Страхова сума після настання страхового випадку зменшується на розмір здійсненого страхового відшкодування.

Договір страхування продовжує свою дію протягом строку страхування в межах страхової суми, зменшеної на страхові виплати, що були здійснені Страховиком. Страхова сума вважається зменшеною з дня виплати страхового відшкодування. Після відновлення пошкодженого майна Страхувальник (Вигодонабувач) має право за додатковий страховий платіж збільшити страхову суму.

Якщо страхове відшкодування по Договору страхування було виплачено в розмірі страхової суми, то Договір страхування на даний об’єкт припиняє свою дію з моменту виплати страхового відшкодування. В цьому випадку за згодою сторін може укладатися новий Договір страхування.

5.10. Страхове відшкодування не може перевищувати розміру реального збитку, якого зазнав Страхувальник, якщо Договором страхування не передбачено покриття непрямих збитків.

5.11. До Страховика, який виплатив страхове відшкодування за Договором страхування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке Страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

Передача права вимоги Страховику з боку Страхувальника (Вигодонабувача) не звільняє останнього від прийняття всіх можливих заходів по зменшенню ризиків.

5.12. При збільшенні страхової суми під час дії договору страхування Страхувальником сплачується додатковий страховий платіж, який розраховується

за формулою:

$$ДВ = (НСС * Т2 - ПСС * Т1) * n ,$$

де ДВ – додатковий страховий платіж;

НСС – нова страхова сума;

ПСС – попередня страхова сума;

Т1 - тариф на момент укладення договору страхування з врахуванням знижок та поправочних коефіцієнтів;

Т2 - тариф на момент збільшення страхової суми з врахуванням знижок та поправочних коефіцієнтів;

n – співвідношення терміну страхування, що залишається до закінчення Договору страхування з моменту збільшення страхової суми, та строку страхування за Договором страхування (неповний місяць вважається за повний).

5.13. Без згоди Страховика Страхувальник не має права відмовлятися від майна (залишків) після страхового випадку. Якщо інше не передбачено Договором страхування, залишкова вартість майна підлягає вирахуванню з суми збитків.

5.14. У разі, якщо на момент страхового випадку страховий платіж за Договором страхування не сплачений повністю, Договором страхування може передбачатися:

5.14.1. Утримання невнесеної частини страхового платежу із суми страхового відшкодування.

5.14.2. Виплата належного страхового відшкодування пропорційно сплаченому страховому платежу.

5.14.3. Виплата страхового відшкодування незалежно від несплаченої частини страхового платежу.

5.15. Якщо завищення страхової суми за Договором страхування є наслідком обману з боку Страхувальника, Страховик має право вимагати признання Договору страхування недійсним та відшкодування нанесених йому збитків в розмірі, що перевищує суму страхового платежу за Договором.

5.16. Якщо страхова сума, зазначена в договорі страхування перебільшила дійсну вартість, у тому числі у результаті страхування одного об'єкта у декількох страховиків (подвійне страхування), договір вважається неістотним у тій частині страхової суми, що перевищує дійсну вартість, а сплачений надмірний страховий платіж поверненню не підлягає.

5.16. Якщо інше не передбачено законодавством України, виплата страхового відшкодування здійснюється тією валютою, яка передбачена Договором страхування.

6. СТРАХОВИЙ ПЛАТІЖ. СТРАХОВИЙ ТАРИФ

6.1. Страховий тариф - ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Базові страхові тарифи на 1 рік наведені у Додатку № 1 до цих Правил.

6.2. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в Договорі страхування за згодою сторін з урахуванням оцінки страхового ризику за Договором страхування та конкретних умов страхування (Додаток № 1 до цих Правил).

Страховик має право при встановленні страхового платежу використовувати поправочні коефіцієнти до базових страхових тарифів в залежності від факторів, що впливають на ступінь ризику.

6.3. Страховий платіж - плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести Страховику згідно з Договором страхування.

6.4. Страховий платіж встановлюється на підставі страхової суми, страхового тарифу і строку страхування.

6.5. Страховий платіж може сплачуватись готівкою чи в безготівковій формі.

6.6. Порядок сплати страхового платежу визначається в Договорі страхування.

6.7. Страховик залишає за собою право надавати знижку за одноразову сплату страхового платежу.

6.8. Страховик залишає за собою право збільшувати нарахований страховий платіж при сплаті його у розстрочку:

- двома платежами – до 2 %;
- чотирма платежами – до 4 %;
- помісячно – до 6 %.

6.9. Якщо під час дії Договору страхування виникають обставини, що збільшують страховий ризик, Страховик має право вимагати зміни умов страхування або поставити вимогу про сплату додаткового страхового платежу.

Відмова Страхувальника від сплати додаткового страхового платежу є підставою для дострокового припинення дії Договору страхування з дати, зазначеної у повідомленні Страховиком Страхувальника про припинення дії Договору страхування.

6.10. Страхувальники згідно з укладеними Договорами страхування мають право вносити страхові платежі лише у грошовій одиниці України, а Страхувальник-нерезидент у іноземній вільно конвертованій валюті або у грошовій одиниці України у випадках, передбачених чинним законодавством України.

Якщо дія Договору страхування поширюється на іноземну територію відповідно до укладених угод з іноземними партнерами, то порядок валютних розрахунків регулюється відповідно до вимог законодавства України про валютне регулювання.

7. ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

7.1. Договір страхування – це письмова угода між Страхувальником і Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату, а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови Договору страхування.

7.2. Для укладання Договору страхування Страхувальник подає Страховику письмову заяву за формою, встановленою Страховиком, або іншим чином заявляє про свій намір укласти Договір страхування. При укладанні Договору страхування Страховик має право запросити у Страхувальника баланс або довідку

про фінансовий стан та інші документи, необхідні для оцінки Страховиком страхового ризику.

7.3. Якщо інше не передбачено Договором страхування, Договір страхування набирає чинності з моменту внесення страхового платежу (або його першої частини в залежності від обумовленого Договором страхування порядку сплати страхового платежу), діє протягом визначеного Договором страхування строку та втрачає чинність о 24 годині останнього дня дії Договору страхування.

7.4. Факт укладення Договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою Договору страхування.

7.5. У випадку втрати Договору страхування в період його дії Страховик видає Страхувальнику дублікат. Після видачі дублікату Договору страхування втрачений Договір страхування визначається недійсним.

7.6. Договором страхування можуть передбачатися особливі умови, що відповідають цим Правилам страхування та не суперечать законодавству України.

7.7. На вимогу Страховика Договір страхування може укладатися:

7.7.1. З експертизою майна.

7.7.2. З оформленням опису майна з указанням його вартості, який засвідчується Страхувальником.

Перелічені документи стають невід'ємною часткою Договору страхування.

7.8. У разі смерті Страхувальника-громадянина, який уклав Договір страхування, права і обов'язки Страхувальника переходять до осіб, які одержали це майно в спадщину. Страховик або будь-хто із спадкоємців має право ініціювати переукладення Договору страхування.

В інших випадках права і обов'язки Страхувальника можуть перейти до іншого громадянина чи юридичної особи лише за згодою Страховика, якщо інше не передбачено Договором страхування.

7.9. Якщо Страхувальник – юридична особа припиняється і встановлюється його правонаступники, права та обов'язки Страхувальника переходять до правонаступника.

7.10. У разі визнання судом Страхувальника-громадянина недієздатним його права і обов'язки за Договором страхування переходять до його опікуна.

У разі визнання судом Страхувальника-громадянина обмежено дієздатним він здійснює свої права і обов'язки Страхувальника за Договором страхування лише за згодою піклувальника.

8. СТРОК ТА ТЕРИТОРІЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

8.1. Договір страхування укладається строком на 1 рік, якщо інше не передбачено Договором страхування.

8.2. Договір страхування діє на території України, якщо інше не передбачено Договором страхування.

8.3. Якщо інше не передбачене, дія Договору страхування не розповсюджується на переміщення Майна і перебування його на території, не обговореної в Договорі страхування.

9. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

9.1. Страхувальник має право:

9.1.1. На отримання при настанні страхового випадку страхового відшкодування в межах дійсного збитку з урахуванням умов Договору страхування.

9.1.2. Достроково припинити дію Договору страхування, якщо це передбачено Договором страхування.

9.1.3. Вносити зміни в Договір страхування в передбаченому порядку.

9.1.4. Збільшити за згодою Страховика під час дії договору страхування розмір страхової суми, якщо майно було застраховано на неповну вартість або вартість майна зросла шляхом підписання додаткової угоди до Договору страхування з перерахуванням страхового платежу.

9.1.5. На протязі дії Договору страхування змінити Вигодонабувача, за винятком випадків, коли Зазначена особа виконала будь-який обов'язок, передбачений Договором страхування, або висунув вимогу про виплату страхового відшкодування.

9.2. Страхувальник зобов'язаний:

9.2.1. Своєчасно вносити страхові платежі.

9.2.2. При укладанні Договору страхування надати інформацію Страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі протягом 3 робочих днів інформувати його про будь-яку зміну в обставинах, що можуть вплинути на ступінь страхового ризику (передача майна в оренду, заклад, перехід майна іншій особі, перебудова майна, пошкодження майна).

9.2.3. Повідомити Страховика про інші діючі договори страхування щодо цього об'єкту страхування.

9.2.4. Вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку.

9.2.5. Виконувати рекомендації компетентних органів і представників Страховика для запобігання збитків.

9.2.6. Повідомити Страховика про настання події, що має ознаки страхового випадку, протягом 3 днів (за винятком вихідних та святкових днів), якщо інше не встановлено Договором страхування.

9.2.7. Дотримуватися інструкцій по зберіганню, експлуатації, обслуговуванню застрахованого майна, використовувати майно за прямим призначенням.

9.2.8. Повідомляти Страховика про всі випадки отримання компенсації, повернення або відновлення третіми особами пошкодженого, знищеного майна.

9.2.9. При настанні випадку, що може бути визнано страховим, виконувати заходи, передбачені у розділі 10 цих Правил.

9.3. Страховик має право:

9.3.1. Достроково припинити дію Договору страхування, якщо це передбачено Договором страхування.

9.3.2. Робити запити про відомості, пов'язані із страховим випадком, до правоохоронних органів, банків, медичних закладів та інших підприємств, установ і організацій, що володіють інформацією про обставини страхового випадку, а також самостійно з'ясовувати обставини та причини страхового випадку.

9.3.3. Протягом строку дії Договору страхування перевіряти стан застрахованого майна, у тому числі на відповідність умовам, що зазначені в Договорі страхування, дійсним обставинам, незалежно від того чи відбулася зміна в умовах страхування.

9.3.4. Перевіряти виконання Страхувальником (Вигодонабувачем) умов Договору страхування.

9.3.5. Приймати участь в збереженні, спасінні застрахованого майна, надавати Страхувальнику інструкції щодо зменшення збитків, що є обов'язковими для виконання. Ці дії Страховика не можуть розглядатися як визнання виплатити страхове відшкодування.

9.3.6. На негайний огляд застрахованого майна після страхового випадку.

9.3.7. Прийняти заходи, які він вважає за необхідні для зменшення збитків, взяти на себе за письмовим розпорядженням Страхувальника (Вигодонабувача) захист його прав та ведення справ щодо врегулювання збитків.

9.3.8. При повідомленні про обставини, що збільшують страховий ризик по Договору страхування, поставити вимоги про зміну умов страхування або збільшення страхового платежу, дострокове припинення Договору страхування.

9.3.9. Відстрочити виплату страхового відшкодування у випадку заведення кримінальної справи щодо загибелі, пошкодження, втрати застрахованого майна, до оголошення вироку судом або припинення слідчим розслідування по справі.

9.3.10. У разі появи обґрунтованих сумнівів щодо наявності у Страхувальника (Вигодонабувача) права на отримання страхового відшкодування. Страховик має право відстрочити страхову виплату до підтвердження або спростування цих сумнівів.

9.4. Страховик зобов'язаний:

9.4.1. Ознайомити Страхувальника з умовами та Правилами страхування.

9.4.2. Протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного здійснення страхового відшкодування.

9.4.3. Протягом 14 робочих днів з дня отримання всіх необхідних документів прийняти рішення про виплату страхового відшкодування (або відмову у виплаті, про що на протязі 10 робочих днів з дня прийняття даного рішення письмово повідомити Страхувальника з обґрунтуванням причин відмови).

Здійснити виплату страхового відшкодування протягом 30 робочих днів з дня прийняття рішення про його виплату.

Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати Страхувальнику неустойки, розмір якої визначається умовами Договору страхування.

9.4.4. Відшкодувати витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами Договору страхування.

9.4.5. Відшкодувати непрямі збитки, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку, якщо це передбачено умовами Договору страхування.

9.4.6. За заявою Страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, або збільшення вартості майна переукласти з ним Договір страхування.

9.4.7. Тримати в таємниці відомості про Страхувальника і його майновий стан, за винятком випадків, передбачених законодавством України.

9.5. Умовами Договору страхування можуть бути передбачені інші права та обов'язки Страховика та Страхувальника.

10. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

10.1. У разі настання випадку, що може бути визнано страховим, Страхувальник зобов'язаний:

10.1.1. Протягом 3 днів (за винятком вихідних та святкових днів), якщо інше не встановлено Договором страхування, повідомити Страховика.

10.1.2. негайно заявити в компетентні органи (правоохоронні органи, пожежний нагляд, аварійні служби й інші).

10.1.3. Якщо інше не передбачено Договором страхування, зберігати картину збитку до прибуття (або до інформування) представника Страховика, за виключенням вимог безпеки чи необхідності зменшення збитків.

10.1.4. Надати Страховику всю необхідну інформацію про страховий випадок, можливість проводити огляд, розслідування обставин, причин страхового випадку, а також забезпечити права вимоги до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

10.1.5. Вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку, забезпечити охорону застрахованого майна, виконувати інструкції, отримані від Страховика.

10.1.6. Пред'явити Страховику пошкоджене майно (залишки від нього).

11. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

11.1. Виплата страхового відшкодування проводиться Страховиком згідно з Договором страхування на підставі:

11.1.1. Заяви про виплату від особи, що одержує виплату.

11.1.2. Страхового акта (аварійного сертифікату), що складається Страховиком або уповноваженою ним особою у формі, що визначається Страховиком.

За необхідності для складання страхового акту запрошується представник компетентної організації.

11.1.3. Документів, отриманих від компетентних органів (постанови слідчих органів за результатами розслідування, гідрометеослужби, пожежної й аварійної служб, міліції, судових органів, довідки садівницького, городницького або дачного некомерційного об'єднання громадян і інше) про місце, час, причини і інші обставини нанесення збитків, а також інших документів, що дають змогу встановити обставини страхового випадку, характер та розмір заподіяних збитків.

Конкретний перелік документів необхідних для прийняття рішення про виплату страхового відшкодування встановлюється в Договору страхування.

11.1.3. За необхідності акту експертизи, висновків спеціалістів щодо причин та розміру збитків.

11.2. Страховик несе відповідальність за розголошення в будь-якій формі інформації, що отримана від підприємств, організацій, установ (які зобов'язані направляти відповідь Страховику на запит про відомості, пов'язані зі страховим випадком, в тому числі дані, що є комерційною таємницею).

11.3. Причини та розмір збитків встановлюються Страховиком на підставі даних огляду, експертизи та документів, необхідність складання (надання) яких визначається характером випадку.

11.4 У випадку виникнення спорів між Страхувальником та Страховиком щодо причини та розміру збитку кожна із сторін має право вимагати експертизи. Експертиза здійснюється за рахунок тієї сторони, що вимагала її проведення.

Якщо результати експертизи доведуть, що відмова Страховика у виплаті страхового відшкодування є не обґрунтованою, Страховик приймає на себе частку витрат пропорційно співвідношенню суми, у виплаті якій було відмовлено, та суми відшкодування, що було здійснено після експертизи.

Якщо Страхувальник вимагав експертизи, то витрати на її проведення за випадками, що визнані не страховими, здійснюються за рахунок Страхувальника.

Страхувальник та Страховик після настання страхового випадку можуть домовитися, що розмір збитку буде встановлено незалежною експертизою. Страхувальник може також вимагати проведення незалежної експертизи шляхом надання відповідної заяви Страховику.

12. ПОРЯДОК ТА УМОВИ ВИПЛАТИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

12.1. Страхове відшкодування дорівнює:

12.1.1. При знищенні застрахованого Майна – розміру страхової суми за вирахуванням вартості залишків, що придатні для подальшого використання.

Без згоди Страховика Страхувальник не може відмовитися від залишків Майна після страхового випадку.

Страхувальник має право відмовитися на користь Страховика від майна, що залишилося після страхового випадку, якщо воно не підлягає відновленню, не може бути використано за своїм функціональним призначенням або витрати на відновлення вище дійсної вартості майна на день укладення Договору страхування.

Знищення (загибель) майна має місце, якщо залишкова вартість застрахованого майна разом з відновлювальними витратами дорівнює дійсній вартості на момент укладення Договору страхування.

12.1.2. При пошкодженні застрахованого Майна – вартості витрат на його ремонт (відновлення).

Застраховане майно вважається пошкодженим (частково знищеним), якщо залишкова вартість пошкодженого майна разом з витрати на відновлення не перевищують його дійсної вартості.

12.1.3. При викраденні застрахованого Майна – розміру страхової суми.

12.2. Витрати на ремонт Майна мають бути належним чином підтверджені та можуть включати:

12.2.1. Витрати на матеріали і запасні частини, які необхідні для ремонту, по цінам та тарифам на дату страхового випадку за вирахуванням вартості зносу

частин майна, що замінюються в процесі ремонту, якщо інше не передбачено Договором страхування.

12.2.2. Витрати на сплату ремонтних робіт по відновленню по цінам і тарифам на дату страхового випадку, якщо інше не передбачено Договором страхування.

12.2.3. Витрати з постачання матеріалів до місця ремонту та інші витрати, що необхідні для ремонту з метою доведення майна до того стану, в якому воно знаходилося до настання страхового випадку.

12.3. Договором страхування може передбачатись компенсація витрат на ремонт без врахування зносу частин Майна.

12.4. Витрати на ремонт не включають витрати на:

12.4.1. Реконструкцію, переустаткуванням, покращення, удосконалення.

12.4.2. Технічне обслуговування і гарантійний ремонт.

12.4.3. Витрати вище необхідних.

12.4.4. Витрати, що викликані тимчасовим або допоміжним ремонтом.

12.5. Конкретний порядок виплати страхового відшкодування обумовлюється в Договорі страхування.

12.6. Страховик може здійснити виплату частки страхового відшкодування у розмірі до 50 % попередньо встановленого збитку, якщо остаточний розрахунок розміру страхового відшкодування не може бути здійснений у встановлені строки.

12.7. Якщо грубе порушення Правил техніки безпеки, Правил пожежної безпеки, технології виробництва Страхувальником, представниками або особами, що знаходяться з ним у трудових відносинах, сприяло виникненню або збільшенню збитків, Страховик має право знизити розмір страхового відшкодування до 30 %, якщо перелічені дії вчинені без прямого умислу, або відмовити в виплаті.

12.8. Якщо Страхувальник обмежив або відмовився від права вимоги до сторони, яка своєю неправомірною, винною поведінкою сприяла заподіяння шкоди, Страховик має право знизити розмір страхового відшкодування до 30 % або відмовити в виплаті.

12.9. Для розрахунку страхового відшкодування враховується:

- франшиза, якщо вона передбачена Договором страхування;

- несплачена частина страхового платежу, якщо це передбачено Договором страхування;

- сума, отримана від особи, яка своєю неправомірною, винною поведінкою сприяла заподіяння шкоди;

- сплачена Страховиком частка страхового відшкодування у відповідності з п.12.6.

12.10. Якщо інше не передбачено Договором страхування, у випадках, коли Страховик не здійснював експертизу дійсної вартості застрахованого майна, то він відшкодовує збитки через загибель чи пошкодження конструкційних елементів, оздоблення, устаткування в межах питомої ваги цих елементів у страховій сумі об'єкта згідно наступної таблиці:

- для будівель

Елемент	Питома вага (у %)
Фундамент	14
Стіни несущі	25
Підлога, перекриття	19
Стеля, кровля	6
Вікна, двері	11
Устаткування	11
Інше	14

- для оздоблення та інженерного устаткування

Елемент		Питома вага (у %)
Внут-рішнє оздоб-лення	Підлоги	35
	Стелі	10
	Стін, вбудовані меблі	30
	Заповнення отворів /вікон, дверей/	15
Інженерне устаткування		10

12.11. Страховик має право відстрочити виплату страхового відшкодування у випадках, якщо уповноваженими органами порушено кримінальну справу проти Страхувальника або уповноважених ним осіб і виконується розслідування про обставини, що привели до страхового випадку, до закінчення розслідування.

12.12. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасну виплату страхового відшкодування шляхом сплати штраф у розмірі, що встановлюється в Договорі страхування.

12.13. Підставою для відмови Страховика у виплаті страхового відшкодування є:

12.13.1. Навмисні дії Страхувальника або особи, на користь якої укладено Договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку, якщо інше не передбачено Договором страхування. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ним громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника встановлюється відповідно до чинного законодавства України.

12.13.2. Вчинення Страхувальником або іншою особою, на користь якої укладено Договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку.

12.13.3. Подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про об'єкт страхування або про факт настання страхового випадку.

12.13.4. Несвоєчасне повідомлення Страхувальником про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення Страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків.

12.13.5. Отримання Страхувальником повного відшкодування збитків від особи, винної у їх заподіянні.

12.13.6. Інші випадки, передбачені законодавством України.

12.14. Договором страхування можуть бути передбачені також наступні підстави для відмови в виплаті страхового відшкодування:

12.14.1. Грубої необережності Страхувальника, його представників або осіб, що знаходяться з ним у трудових відносинах.

12.14.2. Навмисної або протиправної дії чи бездії Страхувальника, його представників або осіб, що знаходяться з ним у трудових відносинах.

12.15. Умовами Договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні страхової виплати, якщо це не суперечить законодавству України.

13. ОСОБЛИВІ УМОВИ

13.1. Особа, що одержала страхове відшкодування, зобов'язана повернути Страховику здійснене страхове відшкодування, якщо протягом передбаченого законодавством строку з'являться обставини, внаслідок яких вона повністю або частково втрачає права на отримання страхового відшкодування.

14. ЗМІНИ, ДОПОВНЕННЯ, ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

14.1. Зміни та доповнення до умов Договору страхування вносяться за згодою Страховика та Страхувальника на підставі заяви однієї з сторін. Зміни та доповнення до умов Договору страхування набувають сили з моменту оформлення узгоджених умов в формі додаткової угоди до діючого Договору страхування, якщо інше не передбачено Договором страхування. Якщо будь-яка з сторін не згодна на внесення змін та доповнень до умов Договору страхування, у 5-ти денний строк з моменту отримання заяви вирішується питання про дію Договору страхування на попередніх умовах або його припинення на умовах, що передбачаються Договором страхування.

14.2. Дія Договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

14.2.1. Закінчення строку дії Договору страхування.

14.2.2. Виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі.

14.2.3. Несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені Договором страхування строки. При цьому Договір страхування вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика протягом 10 робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування.

14.2.4. Ліквідації Страхувальника – юридичної особи або смерті Страхувальника-громадянина чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених Законом України "Про страхування".

14.2.5. Ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України.

14.2.6. Прийняття судового рішення про визнання Договору страхування недійсним.

14.2.7. В інших випадках, передбачених законодавством України.

14.3. Дію Договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами Договору страхування.

Про намір достроково припинити дію Договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії Договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

14.4. У разі дострокового припинення дії Договору страхування за вимогою Страхувальника, Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору страхування, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахуванні страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором страхування.

Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов Договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

14.5. У разі дострокового припинення Договору страхування за вимогою Страховика Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов Договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору страхування з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим Договором страхування.

15. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

15.1. Спори, пов'язані зі страхуванням, вирішуються в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

Додаток №1
До Правил добровільного страхування майна

1. Базові страхові тарифи на 1 рік

№ п/п	СТРАХОВІ РИЗИКИ	Нормативні витрати на ведення справи, %	Базовий страховий тариф, % від страхової суми
1.	Вибух	до 40	0,5
2.	Падіння пілотованих літальних об'єктів, їх частин	до 40	0,1
3.	Дії води	до 40	1
4.	Механічного стороннього впливу	до 40	1,5
5.	Протиправних дій третіх осіб	до 40	1,5
6.	Бою шибок , вітрин та інших подібних споруджень	до 40	2,0
7.	Загибель (пошкодження) механізмів, машин, устаткування	до 40	5,0

2. Для конкретного об'єкту страхування Страховик може встановлювати страховий тариф шляхом перемноження базового страхового тарифу на поправочні коефіцієнти.

Поправочний коефіцієнт	Діапазон значень
Вид та строк експлуатації Майна	0,5 – 2
Умови експлуатації Майна	0,5 – 1,5
Територія експлуатації Майна	1 - 1,5
Розміщення і зовнішня безпека	0,9 – 1,3
Технічна характеристика	1 – 1,6
Наявність систем безпеки	1 – 4
Розмір франшизи	0,5 – 1
Обсяг страхового захисту (перелік страхових випадків)	0,5 – 3
Обсяг страхового покриття (розмір страхової суми)	1- 3

3. Якщо це передбачено Договором страхування, для Договорів страхування, строк дії яких менше 1 року, розмір страхового тарифу складає

Строк дії Договору	Неповний місяць, 1-2 місяці	3-4 міся ці	5-6 місяці в	7-9 місяці в	10-11 місяці в
Страховий тариф у відсотках до страхового тарифу, визначеного на 1 рік	30	60	80	90	100

4. Конкретний розмір страхового тарифу та нормативу витрат на ведення справи зазначається в Договорі страхування

Актурій
(диплом № 33 від 11.1998 р., № 020 від 17.09.1999 р.)

Т.П. Євтушенко